

Іван Драч (нар. 1936)

***Самобутність,
індивідуальна
неповторність таланту
поета
«Балада про соняшник»***

Іван Федорович Драч — український поет, перекладач, кінодраматург, громадсько- політичний діяч.

- Народився 17 жовтня 1936р. в селі Теліжинці на Київщині. Закінчив середню школу в місті Тетіїв, працював учителем. В 1957 — 1962 роках навчався на філологічному факультеті Київського університету, згодом працював у редакції письменницької газети «Літературна Україна».

Творчість

- ▣ Перша збірка поезій «Соняшник» побачила світ 1962р. Згодом з'явилися й інші поетичні книги: «Протуберанці серця» (1965), «Балади буднів» (1967), «До джерел» (1972), «Корінь і крона» (1974), «Київське небо» (1976), «Сонячний фенікс» (1978), «Американський зошит» (1980), «Шабля і хустина» (1981), «Теліжинці» (1985), «Храм сонця» (1988).

Поеми

- «Ніж у сонці» (1961),
- «Смерть Шевченка» (1962),
- «Чорнобильська мадонна» (1988).

Характеристика творчості

Художнє слово І. Драча виклично метафоричне, в своєму потужному семантичному полі воно єднає найглибші шари етногенетичної пам'яті народу з трагічними, часом дисонансними ритмами сучасності. Піднесений космізм і суто побутова «заземленість», художня умовність і різка окресленість реалістичної деталі — такі антиномії іманентно притаманні художньому мисленню поета.

Громадсько-політична діяльність

- ▣ В останні роки І. Драч веде активну громадсько-політичну діяльність. Він був організатором і першим головою Народного Руху України. Нині поет — голова Української Всесвітньої Координаційної Ради, Конгресу української інтелігенції. 1976р. йому було присуджено Державну премію імені Т. Г. Шевченка.

"Балада про соняшник..."

В соняшника були руки й ноги,
Було тіло шорстке і зелене.
Він бігав наввипередки вітром,
Він вилазив на грушу і рвав у пазуху гнилиці.
І купався коло млина і лежав у піску,
І стріляв горобців з рогатки.
Він стрибав на одній нозі,
Щоб вилити з вуха воду,
І раптом побачив сонце,
Красиве засмагле сонце
В золотих переливах кучерів,
У червоній сорочці навипуск,
Що їхало на велосипеді,
Обминаючи хмари у небі...
І застиг він на роки і на століття
В золотому німому захопленні:
-Дайте покататись, дядьку!
А ні, то візьміть хоч на раму.
Дядьку, хіба Вам шкода?!
Поезіє, сонце моє оранжеве!
Щомиті якийсь хлопчисько
Відкриває тебе для себе,
Щоб стати навіки соняшником.

Аналіз твору

Літературний рід

ліро-епос

Жанр

балада(модерна)

Провідний мотив

талант бачити

красу в повсякденні

Віршований розмір

верлібр

Робота в парах

- Назвіть образи, змальовані у творі. Охарактеризуйте їх
- Розкрийте сюжет балади
- Проаналізуйте кульмінаційну думку
- У чому простежується новаторство Івана Драча?
- Проаналізуйте епіграф уроку

- У стислій формі висловіть думку: “Поезія – це...”

▣ ДЯКУЮ ЗА РОБОТУ